

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. II. De Virginibus congregationis sanctæ Ursulæ, utrùm sint capaces
sussessionis in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

Quæst. & Resol. benefic. Cap. II. & III.

3

manutenendum. Videri tamen poterunt per eum fuisse deducta ead. quæst. 28. n. 30. & multis seqq. ad quæ pro nunc me remitto.

CAPUT II.

De Virginibus congregationis sanctæ Ursulæ. Utrum sint capaces successionis in Gallia.

SUMMARIUM.

1. Quæstio, An persona sit verè religiosa, dependet ex modo vivendi, & constitutionibus congregationis.
2. Virgines sanctæ Ursulæ, in quo differant à Virginibus tertij ordinis.
3. Virgines tertij ordinis an succedant in Gallia.
4. Votum clausuræ reddit Virgines incapaces successionis apud Gallos.
5. Dispositio authentice defuncto, Cod. ad senatus-consult. Tertyll. servatur in Gallia, & in curia Tholosana.
6. Renunciatio ab ingrediente Monasterium facta, sub prætextu læsionis cuiuslibet non rescinditur.

1. Omissis quæ de hac quæstione copiosè tractat Menoch. conf. 948. dixi secundum Gallicas constitutiones & consuetudines, quæ Religiosos professos à successionem repellunt: totam hujus quæstionis resolutionem ex regulis, & modo vivendi præstatum istarum congregationum dependere. Unde alias in Gallia cum de hoc tractaretur circa successionem puellarum tertij ordinis; Senatus decrevit quod partes deducerent & probarent modum vivendi, adjudicatâ interim Puellæ provisione alimentorum: ut apud Tournet in sua collect. arrest. benefic. lit. R. cap. 136.

2. Loquendo tamen in genere, quamvis sit magna differentia inter Sorores sanctæ Ursulæ, & Sorores tertij ordinis; quia istæ non vivunt in communi, sed in suis viventibus hospitibus penitentiam agunt, & virtutum Domino in humilitate famulantur: ut dicitur in Clement. 1. de relig. domib. Sorores verò sanctæ Ursulæ in communi vivunt, majoremque disciplinam regularem observant. Ex una tamen congregatione ad aliam refertur potest, quoad ipsas ut sensus supremorum Galliarum tribunalium, circa illarum successionem; cum utriusque generis puellæ nullum solenne votum religionis evitant.

3. Veniendo igitur ad puncti propositi resolutionem; Senatus Gallici hoc observant, quod tertij ordinis Religiosæ in cœlibatu remanentes, solum succedunt in usufructu: si verò matrimonio copulentur, quod facere possunt, tunc etiam in proprietate succedunt. Pap. lib. 21. tit. 1. de successione, arrest. 1. Quamvis Imbert. in suo Enchirid. in verb. Moyne profez. illas successionis incapaces esse, generaliter existimaverit: diceis ita fuisse judicatum. Quem sequitur Scholasticus ad Lovet lit. C. numero 8. Petrus Gregor. in synagm. lib. 45. cap. 2. num. 8. Barry de successione. lib. 16. tit. 1. num. 6. † Quod verum est, si votum clausuræ emisserint; nam illo non emisso, non sunt omnino incapaces, ut supra dictum est; adden. ad Pap. d. arrest. 1. post Chopin. lib. 4. de privileg. rustic. part. 3. cap. 8. artic. 7. & de sacra polit. lib. 2. tit. ult. num. 9.

Tom. I. Pars I.

Et ex his colligi potest, quod Religiosæ sanctæ Ursulæ in Gallia à successionem repelluntur, si clausuræ perpetuæ votum emisserint: sin minus, ad successionem proprietatis admittuntur, dum dimisso cœlibatu matrimonium contraxerint.

Quæ successio deferretur secundum ordinem & modum authentice defuncto, Cod. ad S. C. Tertyll. quæ in Gallia, & nominatim in Curia Tholosana observatur, teste Maynard. lib. 6. c. 93. in princ. & juxta novell. 118. §. si verò cum ascendentibus.

Et hæc tantò magis procedunt, supposita renunciatione bonorum omnium paternorum, & maternorum; adversus quam, dum Monasterii ingressus causâ facta fuit, non datur restitutio ex capite læsionis enormissimæ: ut sapius fuit indicatum, & inter cæteros docet Cancr. lib. 2. var. resol. cap. 8. num. 80. in nov. & lib. 3. cap. 15. de renunciatio. n. 13.

CAPUT III.

De ætate ad obtinendos Prioratus Conventuales, vel non Conventuales, in Gallia requisita.

SUMMARIUM.

1. Omnia Beneficia simplicia hodie ex Concil. Trid. requirunt ætatem 14. annorum.
2. Sufficit tamen annus 14. incæptus.
3. In Gallia sufficit septennium in simplicibus beneficiis, secundum Ius antiquum.
4. Beneficia quæ sonant in nomen Rectoris per se stant; non possunt possideri in Gallia à minore 14. annorum.
5. In Prioratibus Conventualibus, minor 25. annis non admittitur.
6. Prioratus non Conventuales Curati 25. annos requirunt.
7. Prioratus non Conventuales, in quibus cura per Vicarium perpetuum exercetur, exigunt annum vigesimum.
8. Prioratus non Conventuales, in quibus cura nec per senec per alium exercetur, exigunt annum 14.
9. Hodie tamen ex Concil. Trident. & ex Regis constitutione requiritur annus 16.
10. Etas & alia qualitates requisitæ, dum beneficium Regulare datur in titulum, debent intervenire in commenda. Intellige ut n. 12.
11. Si Minori Commendetur beneficium, debet promoveri ad Ordinem requisitum intra Annum; non à die adeptæ possessionis, sed legitime ætatis.
12. In Commenda temporalis, debent omnino intervenire qualitates requisitæ, dum illud beneficium daretur in titulum.

Dum quæritur quæ Etas requiratur in Gallia, ad obtinendos Prioratus non Conventuales; hoc est, quibus nulli subsunt qui collegialiter vivunt. Prima sit conclusio, quod omnia beneficia simplicia requirunt hodie ætatem 14. annorum ex Concilio Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 6. † sufficit tamen annus 14. attigisse, ut Sacra Congregatio declaravit. Barbof. de Episc. part. 3. allegat. 60. num. 76.

Secunda. In Gallia Conciliaris dispositio hoc in capite non observatur; sed sufficit septennium ad

A 2 obij